

*Ik heb geplant, Apollos heeft
begoten, maar God gaf de
wasdom....Want Gods
medearbeiders zijn wij...*

1 Kor 3:7 en 9a

Beste familie en vrienden,

De afgelopen maanden hadden we het voorrecht om samen te werken met veel verschillende mensen. Roemenen, Nederlanders, Zwitsers... Samen konden we bouwen aan Gods koninkrijk in Oltenië. Samen konden we bidden, ervaringen delen, lachen en soms ook huilen. In deze nieuwsbrief meer over deze bijzondere medewerkers.

Gezin

Maar eerst beginnen we graag met persoonlijk nieuws: begin januari verwachten we een kindje! Na een zware periode voor Marieke met veel overgeven, gaat het nu qua gezondheid en energie gelukkig weer goed. Eén van de medewerkers was de moeder van Marieke, die ons gedurende twee weken heeft geholpen in het gezin, het huishouden en de tuin. Fijn om haar om ons heen te hebben.

Adriana is een Roemeense vrouw van 29, die in een dorp honderd kilometer verderop woont. De afgelopen jaren hielp ze ons af en toe tijdens kinderkampen en andere acties. Afgelopen mei besloot ze om onze kant op te komen. In de eerste plaats om onze collega's Gaby en Mary in hun gezin te ontlasten, maar ook om ons team te versterken. Ze heeft een grote gave om met kinderen en tieners te werken. Daarnaast zagen we dat ze ook vrij snel tot verdieping komt in het contact met volwassenen. Op dit moment is ze vanwege gezondheidsproblemen weer terug naar huis. Op termijn wil ze graag weer terugkomen.

Internationale medewerkers

Precies tijdens de periode dat Marieke veel op bed lag en kort nadat een aantal moeilijke dingen in het werk voorgevallen was, ontvingen we vier Nederlandse bijbelschool-

studenten van een bijbelschool in Duitsland. Ook kwamen er twee jonge vrijwilligsters uit Zwitserland ons team versterken. Niet de meest makkelijke periode om hen te ontvangen, maar misschien konden ze juist daarom wel extra tot zegen zijn. Ze hebben veel van de kinderprogramma's gedaan. Daarnaast hebben ze ook getuigenissen en korte studies gegeven, geklust in de kerkjes, geholpen in ons huishouden en heel wat met ons meegestreden in gebed.

Aan het eind van de zomer, deels overlappend met het laatste kinderkamp, kwam Renalda samen met haar 4-jarige zoontje bij ons stagelopen. Mooi om zo met hen te kunnen optrekken (Micha heeft heel wat afgespeeld met haar zoontje) en van haar te horen hoe God haar geroepen heeft, maar ook om haar van ons zendingswerk hier te laten ervaren.

Nationale medewerkers

De jaarlijks terugkerende dagkampen zijn een geweldige mogelijkheid om veel tieners en kinderen te bereiken met Gods bijzondere boodschap. Ook dit jaar mochten we zo'n 130 kinderen en tieners ontvangen. Langzaam breidt het netwerk van Roemeense vrijwilligers zich uit. Waar we de eerste jaren door alle uitvoerende taken nauwelijks kans hadden om echt contact te leggen met de jongeren, hebben we nu steeds meer de handen vrij. Dit gold helemaal voor de kampweken in Valea Anilor en Vanju Mare, waar we een ervaren team van tien vrijwilligers ontvingen die het hele programma voor hun rekening namen. We genoten van de gesprekjes die we daardoor konden hebben met ouders, kinderen, maar ook met geïnteresseerde volwassenen uit het dorp. Nieuw dit jaar was een apart kamp voor de tieners in Vanju Mare, waarbij ook een grote

40 tieners luisteren geboeid

Geert aan het woord over zijn ervaring in Roemenië

Als groep studenten hebben we drie weken met Jeroen, Marieke en de kinderen meegelopen. Deze weken hebben een grote indruk op me gemaakt en hebben in mijn eigen hart ook iets in gang gezet. Ik heb er erg van genoten. Drie weken zijn veel te kort om echt te zien wat zendingswerk inhoudt, maar toch hebben we er iets van kunnen proeven. Van die indrukken wil ik kort wat delen.

Zendingswerk is in de eerste plaats Gods werk. Wat me trof, was het bewustzijn in het team dat we afhankelijk van Hem zijn in alles wat we doen, met daarbij het belang van gebed van de achterban en het team zelf. Als wij bidden, werkt God en dat is een realiteit die ik heb gezien.

Zendingswerk is iets van een lange adem: het kost tijd, veel tijd om te investeren in relaties met kinderen, jongeren en volwassenen. Ik heb bij hen sterk gezien wat Paulus schrijft in 1 Tessalonicenzen 2:8: ze delen niet alleen het Evangelie, maar ook zichzelf. Hun hele leven is ervan doordrongen en daar horen ook de gewone, alledaagse dingen bij. Het huishouden, de groentetuin en het gezinsleven. Wat me opviel, is dat voor hen relaties met mensen het meest kostbaar zijn. Daar steken ze ook de meeste tijd in, zelfs al komt het niet zo goed uit. Hun huizen staan altijd open voor mensen die het nodig hebben. Dat zijn lessen die ik voor mezelf meeneem en die ik ook wil toepassen in mijn eigen leven.

Adriana tijdens een kinderkamp

bijbelschoolstudenten in actie

George, christen met hart en handen

groep tieners uit Valea Anilor van de partij was. Bijzonder om veertig tieners na de tijd van sport en spel geboeid te horen luisteren naar Bijbelstudies van een jeugdvoorganger. Hij sprak over invloeden uit je omgeving en vanuit de massamedia en het plan dat God met je leven heeft. Nelu, een man uit Valea Anilor van achterin de twintig, gaf aan het eind van de kampen aan dat hij nog nooit zo'n rust gevoel had van binnen en dat hij God graag beter wilde leren kennen.

Lokale medewerkers

Naast de vele vrijwilligers van verder weg, zien we dat ook christenen en bezoekers van onze kerkjes hun plek steeds meer gaan innemen. Zo leest George uit Valea Anilor tijdens de diensten regelmatig een stukje uit de Bijbel voor. Ook is hij de koster en helpt anderen die naar de diensten komen met hand- en spandiensten, bijvoorbeeld door hout te hakken voor een weduvrouw of een kippenhok te bouwen voor een arm gezin.

De 14-jarige Nadia heeft in het voorjaar de keuze gemaakt om Jezus te volgen. Ondanks tegenstand – tot aan het voor de hele klas voor gek gezet worden door haar lerares – zien we haar groeien in haar geloof. Ze helpt waar ze kan. Zo heeft ze tijdens de kampen bijvoorbeeld honderden broodjes gesmeerd voor de aanwezige kinderen.

Tijdens het verschijnen van deze nieuwsbrief zijn we nog net in Nederland, na een verlof van ruim drie weken, waarin we velen van u

konden ontmoeten. Na de drukke periode van de zomer verlangen we ernaar om bij terugkomst een periode apart te zetten om in de stilte bij God te komen en nieuwe richting en visie te ontvangen voor de komende tijd.

We wensen jullie heel veel zegen toe!

Groeten,

*Jeroen, Marieke, Stan,
Micha & Elianne*

COLOFON

European Christian Mission (ECM)

is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons. Fam. Baks is financieel afhankelijk van giften. Je kunt hen steunen door een gift over te maken via

www.ecmnederland.nl/geven of op:

NL021NGB0000254997 t.n.v. Stichting

ECM-Nederland, Deventer o.v.v.

“fam. Baks” | ECM-Nederland -

Postbus 861 - 7400 AW Deventer -

Nederland - 0570-637537

ecmnederland@ecmi.org

www.ecmnederland.nl

fam. Baks - Skype: Jmbaks

jmbaks@live.nl

www.baksnieuws.nl

Thuisfront: Ed & Petra Veldhuijzen
van Zanten: ed.van.zanten@hetnet.nl
tel: 072 561 7380